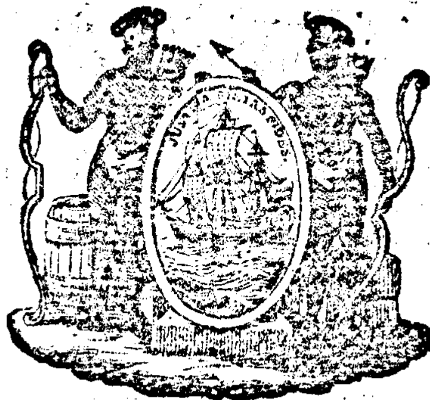
N°. 91. A°. 1839.

WOENSDAG, den 13den NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 7 November 1839.*

Op authorisatie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal wordt het navolgend Koninklijk besluit gebragt ter kennisse van hen wien zulks zoude mogen aangaan.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

24e. Augustus 1839.
N°. 142.
Staats-blad N°. 36.

WIJ WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gelet op de noodzakelijkheid, om den toestand te bepalen van hen, op wier hoedanigheid als Nederlander, de tractaten van den 19den April jl. van invloed zoude kunnen zijn, doch die thans eenige Nederlandsche dienstbetrekking bekleeden, of zich anderzins in Ons Rijk hebben nedergezet, of verlangen zich daarin, in verband met Artikel XVII van het traktaat met Belgie, te vestigen.

In aanmerking nemende dat de voorzeide personen een verkregen regt hebben, om in die gevallen, bij voortduring als Nederlanders te worden aangemerkt, en dat aan dat regt, door de staatkundige overeenkomsten met Belgie niet behoort te worden te kort gedaan.

Den Raad van State gehoord (Advies van den 2 Julij ll. L. I. 3.

Hebben besloten en besluiten.

ARTIKEL 1.

Zij, op wier hoedanigheid als Nederlanders, de traktaten van den 19den April jl. van invloed zouden kunnen zijn, doch die thans met eenige Nederlandsche burgerlijke of militaire bediening zijn bekleed, behouden bij voortduring die hoedanigheid, zonder dat er, behalve de voortduring hunner dienstbetrekking, daartoe eenige verklaring van hunne zijde, of toelating van de zijde der Nederlandsche Regering wordt vereischt.

ART. 2.

Degenen, welke in gelijk geval verkeeren als zij, die bedoeld zijn in den aanhef van art. 1, en zonder eene openbare dienstbetrekking te bekleeden, bereids binnen het grondgebied van dit Rijk woonachtig zijn of verblijven, behouden insgelijks bij voortduring de hoedanigheid van Nederlander, mits binnen zes maanden, na dagteekening van het tegenwoordig besluit, hunne verklaring deswege afleggende, voor het gemeente bestuur hunner woonplaats.

Deze verklaring zal vergezeld moeten gaan van eene aangifte, dat zij aldaar hun domicilie vestigen, en zal met die aangifte in het daarvoor bestemde register worden ingeschreven.

ART. 3.

Alle andere personen, niet behoorende onder die welke in de beide vorige artikelen zijn vermeld en die verlangen mogten de hoedanigheid van Nederlander, waarop de meer vermelde traktaten van invloed zouden kunnen zijn, te behouden, zullen binnen twee jaren, na ratificatie der voorschr. traktaten, aan Ons eene verklaring moeten inzenden, en verzoeken om zich in Nederland te mogten vestigen.

Dit verzoek door Ons toegestaan wordende, zullen zij binnen één jaar zich werkelijk in dit Rijk moeten vestigen, en tot het doen van eene gelijke verklaring en aangifte, als bij het vorig artikel is vermeld, gehouden zijn, met overlegging van het door Ons verleende verlof tot vestiging, hetwelk insgelijks op het register zal worden ingeschreven.

Binnen den voorzeiden termijn daaraan niet voldaan zijnde, wordt het verlof gerekend vervallen te zijn.

ART. 4.

De bovenstaande termijnen worden verlengd, voor personen zich elders buiten Belgie ophoudende, te weten: voor Europa, met *drie* maanden, voor de Levant, Afrika, de West Indien en het Oostelijk deel van Amerika, met *zes* maanden; en voor de Oost-Indien en het Westelijk deel van Amerika, met *een* jaar; alles ten ware mogt kunnen worden aangetoond, dat zij zich niet binnen de alzoo verlengde termijnen hebben kunnen aanmelden; terwijl zij, die uit hoofde van minderjarigheid van voorschreve termijnen geen gebruik hebben kunnen maken, na het bereiken der meerderjarigheid alnog, binnen het eerst daarop volgende jaar, de toepassing van dit besluit zullen kunnen inroepen.

Onze ministers van Binnenlandsche Zaken, van Buitenlandsche Zaken, van Kolonien en van Justitie zijn belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan Onzen Raad van Ministers en aan Onzen Raad van State en hetwelk in het Staats blad zal worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 21sten Augustus des jaars 1839, het *zes en twintigste* van Onzen regering.

(Geteekend) WILLEM.
Van wege den Koning,
(Geteekend) VAN DOORN,
Accordeert met deszelfs origineel,
De Griffier ter Staats-Secretarie,
(Geteekend) L'HONORÉ. *L. G.*
Voor eensluidend *afschrift*,
De Secretaris Generaal *ad interim* bij het Ministerie van Koloniën,
(Geteekend) B. J. ELIAS.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 27 September.

Het bal gisteren avond op het paleis gehouden, was hoogst schitterend.

De invitatie-briefjes, den aanvang des bals ten half acht ure bepalende, waren door den groot-maarschalk van het Hof gerigt aan de ministers en leden van het corps-diplomatique te 's Hage, en te Amsterdam aan de leden der stedelijke regering, aan de vreemde consuls, en aan de plaatselijke autoriteiten, alsmede aan de officieren der schutterij. Ook waren invitatien gezonden aan de voornaamste ingezetenen onzer hoofdstad en onderscheidene aanzienlijke vreemdelingen, zich toevallig te Amsterdam bevindende.

Reeds lang vóór het bepaalde uur stroomde eene lange reeks van rijtuigen naar het paleis, en ten ongeveer half negen ure was de vereeniging volledig. Het is bijna onmogelijk, zich een juist denkbeeld te maken van het betooverende effekt, hetwelk men ondervond bij het binnenkomen in de schoone groote danszaal, op eene oogverblindende wijze door de heerlijke lustres en door 600 lampen tot boven de eerstekornis verlicht, en omgeven door eene dubbele rij van dames, schitterend van jeugd, schoonheid en pracht. Een vreemdeling zeide bij het binnenkomen, dat, welke verwachting hij ook van de diamanten onzer Amsterdamsche dames had opgevat, hij thans overtuigd was, dat ditmaal het gerucht niets overdreven had. Maar inderdaad heeft onze hoofdstad ook zelden een schitterender geheel opgeleverd, en in de aanmerking des vreemdelings is niets, waarover men zich behoeft te verwonderen.

Ongeveer ten negen ure verschenen HH. KK. HH. de Prins met de Prinses van Oranje, HH. KK. HH. de Erfprins met de Erfprinses en H. K. H. de Prinses Sophia, voorafgegaan door den Groot-maarschalk van het Hof en de Officieren van hoogstderzelver huizen, en gevolgd door het corps diplomatique en het corps consulaire onzer hoofdstad. De Vorstelijke personaadjen namen Hoogstderzelver plaatsen op fauteuils, welke zich in het midden der zaal, vlak tegenover het orkest bevonden. Dit orkest bestond uit een vijftigtal instrumenten en werd bestuurd door den Heer van Hamme.

H. KK. H. de Prinses van Oranje was in het wit gekleed. Eene rijke brillanten diadeem schitterde op het hoofd der Vorstin; een niet minder schitterende collier versierde *en rivière* Haren hals, terwijl een borstsieraad van brillanten aan Hare borst prijkte. Hare middel insgelijks was getooid met eene kostbare brillante ceinture, die van voren *en cordelière* tot onder aan het kleed reikte, terwijl ook nog de volants onder aan dit kleed met rijke brillanten omzet waren. Het was onmogelijk, de oogen lang op H. KK. H. gevestigd te houden; de gloed der diamanten verblindde de oogen, en het vuur dezer edelgesteenten werd niet weinig verhoogd door de groote robijnen sieraden die van de schouders der Prinses hunne roodvurige stralen schoten.

H. K. H. de Erfprinses van Oranje zag niet minder schitterend uit. Een rose kleed met twee volants van maraboutz derzelfde kleur, en soortgelijke versierselen om de armen, was het bevallige gewaad der schoone prinses. Haar kapsel was eene zilveren diadeem met blaauw, prijkende met brillanten, terwijl van achteren een brillanten noeud het haar ter linkerzijde versierde. Om den hals droeg H. K. H. een snoer van kostbare parelen van buitengewone grootte, terwijl een schitterend brillanten-borststuk het schoone geheel volmaakte.

H. K. H. de Prinses Sophia droeg geenen bijzonderen tooi aan edelgesteenten. Zij was in het wit gekleed, met al de eenvoudigheid, de bevalligheid en den smaak, eigenaardig aan haren ouderdom.

HH. KK. HH. de Prins en Erfprins van Oranje droegen de uniformen van Hunne militaire rangen.

Toen de vorstelijke personen in de danszaal verschenen, hief het orkest het nationale lied aan, en kort daarna gaf Z. K. H. de prins van Oranje het sein tot den dans en schonk den kolonel der schutterij, den heer Hodshon, de eer van met de prinses Sophia te walsen. Eenen geruimen tijd lang danste

H. K. H. alleen, zonder dat haar voorbeeld gevolgd werd, deels wegens de algemeene bewondering, welke de bevallige vlugheid der jeugdige prinses verwekte, deels uit étiquette. Doch Z. K. H. de prins van Oranje noodigde de dansers met woorden en gebaren aan, en spoedig werd de dans levendig en algemeen.

Deze eerste wals werd dadelijk daarna gevolgd door een quadrille, waarin zich H. K. H. de Erfprinses met den heer baron van Grovestins, Z. K. H. de Erfprins met mevrouw van der Hoop en H. K. H. de prinses Sophia met eenen hoofd-officier der schutterij, ten dans plaatsten.

HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Oranje hebben aan den dans geen deel genomen, terwijl H. K. H. de Erfprinses wel gedanst maar niet gewalst heeft. H. K. H. de prinses Sophia was daarentegen onvermoeid, en heeft aan bijna alle quadrilles en walsen deel genomen. Z. K. H. de Erfprins heeft, behalve met Mw. van der Hoop, ook nog eens met Hoogstdeszelfs zuster gedanst.

Gedurende den tijd tusschen de onderscheidene dansen, mengden zich de Doorluchtige personen in de groepen, die zich om hen vormden; ontvingen de gelukwenschingen der personen, die zich van dezen pligt nog niet gekweten hadden, en onderhielden zich op een bevallige en aanminnige wijze met allen, die Hun bekend waren.

De ingezetenen onzer hoofdstad, die nog niet in de gelegenheid geweest waren, hunne nieuwe Prinses te leeren kennen, hebben zich thans kunnen overtuigen dat de lofspraak ten Haren opzigte niets overdreven had, zij hebben zich kunnen overtuigen, dat de prinses, met het waarlijk verhevene verstand, hetwelk zij bezit, zeer behoorlijk het land weet te waarderen, waar zij bestemd is eens een zoo schitterend verhevene plaats te bekleeden. H. K. H. liet zich eenige der aanwezige Directeuren der Nederlandsche Bank alsmede onderscheidene voorname Bankiers en Handelaars onzer hoofdstad voorstellen, onderhield zich met hen op eene bijzonder minzame wijze, en de gunstige en zaakkundige wijze, waarop Hoogstd. hun over onze beurs alsmede over de groote handelsbelangen van Nederl. sprak, heeft ten bewijze kunnen strekken dat zij aan geene der behoeften des lands vreemd wenscht te blijven.

Ten ongeveer kwartier voor twaalf ure begon het souper, hetwelk, behalve uit de vooraf toegediende warme soupen, uit eene keur van koude spijzen en de fijnste en meest gezochte wijnen in overvloed bestond. De vorstelijke personen, de aanwezige ministers, de leden van het corps diplomatique en onderscheidene aanzienlijke genoodigden namen plaats aan eene tafel in de groote eetzaal. De daaraan belendende twee groote corridors waren voor de overige genoodigden in gereedheid gebragt. De vrolijkste stemming heeft geen oogenblik opgehouden, bij dit souper te heerschen. Hetzelve duurde tot één ure, toen het bal hervat werd en nog ongeveer een uur voortduurde. De vorstelijke personen hebben zich ten twee ure dezen morgen, en allengskens ook de genoodigden, hoogst voldaan en vergenoegd, uit de danszaal verwijderd.

De dans werd door de HH. Nijs en Ruëll gedirigeerd.

Men begroot het getal aanwezigen op ongeveer zes honderd.

— Wij ontvangen van onzen correspondent te Brussel de tijding, dat de burggraaf du Bus de Ghisignies benoemd zal worden tot minister van Koning Leopold bij het hof van 's Gravenhage, en zelfs reeds binnen zeer korten tijd zich derwaarts zal begeven. Deze keuze zou het bewijs opleveren, dat de Koning der Belgen evenzeer als het kabinet van 's Gravenhage, het ware inzigt heeft van de beginselen, die voortaan tot rigtsnoer zullen moeten strekken van de betrekkingen tusschen de twee deelen des voormaligen koningrijks der Nederlanden.

De benoeming van den Heer du Bus de Ghisignies zou daarenboven een uitstekend blijk zijn van de hooge achting die Leopold aan Koning Willem toedraagt, en van zijn vertrouwen in deszelfs gezinningen. Men weet toch dat de Heer du Bus vroeger aanzienlijke hooge ambten der Nederlandsche regering heeft bekleed, en onder anderen, als Commissaris Generaal des Konings gedurende drie jaren met veel onderscheiding de Oost-Indie heeft bestuurd. Bij het uitbarsten der omwenteling was hij minister van staat en zijne gehechtheid en trouw aan den Vorst welken hij diende, heeft hem steeds standvastig doen weigeren, om op eenige wijze hoegenaamd deel te nemen aan het bestuur, zoo lang op de nieuwe orde van zaken in Belgie, niet, door de erkenning van Koning Willem, het zegel der wettigheid was gedrukt geworden.

Wij gelooven dus niet dat men ligtelijk eene voor onzen Koning meer aangename keuze zou hebben kunnen doen dan die van den burggraaf du Bus, terwijl de naauwgezetheid, waarmede die bekwame staatsambtenaar aan zijnen eenmaal gedanen eed is getrouw gebleven, ook aan den Vorst, die thans over Belgie regeert, ten waarborg strekt, dat hij de behartiging zijner belangen aan waardige handen heeft toevertrouwd.

Wij zeggen het met vertrouwen en overtuiging: de benoeming van twee mannen gelijk Falck en du Bus, bewijst dat de beide regeringen het vaste voornemen hebben, om den eenigen weg te bewandelen, die na de scheiding, door het welbegrepen belang zoo wel van Holland en Belgie als van het evenwigt van Europa, aan de kabinetten van 's Gravenhage en Brussel gebiedend wordt voorgeschreven.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 September.

De *Courier de Bordeaux* deelt nopens de doorreize van Don Carlos door die stad de volgende bijzonderheden mede:

Op het landhuis van den Heer Coupot was een déjeuner in gereedheid gebragt. Ondanks het Quatertemperfeest meende men, uit aanmerking van de vermoeijenis der reizigers, eenig vleesch te moeten opdisschen. Men gaf evenwel daarvan kennis aan de prinses de Beira, welke antwoordde: »Ik heb eene dispensatie van den Paus," en zij liet zich een cotelet geven. Don Carlos nuttigde insgelijks vleesch.

De Pretendent scheen zeer ter nedergedrukt te zijn, hij sprak weinig; de eenige aanmerking, welke hij maakte, was eenigzins ironisch, en scheen een epigram te wezen tegen de waakzaamheid des bewinds, hetwelk zijnen terugkeer naar Spanje niet wist te beletten, toen hij Bordeau doorreisde om zich aan het hoofd van den opstand der vier provincien te plaatsen.

De fisionomie van Don Carlos is alledaagsch; zijne bakkebaarden en knevels zijn rosachtig. Alles schijnt in hem eenen wil zonder kracht en eenen alledaagschen geest aan te duiden.

Daarentegen is de uitdrukking van het gelaat der Prinses de Beira vol fierheid. Zij gevoelt smart, maar van die smart, welke het hoofd verheft. »Wij zijn naar Frankrijk gevlugt, zeide zij, toen de bajonetten van Espartero ons bijna raakten. Wij hebben slechts voor overmagt gezwigt."

Don Sebastiaan, neef van Don Carlos, is eenoogig. Zoowel hij als de prins van Asturie, scheen zeer ter neder geslagen, waarop een der gasten te kennen gaf, dat zulks waarschijnlijk aan de vermoeijenissen des oorlogs was toe te schrijven. »Aan de vermoeijenissen van den oorlog!" hernam de infant Don Sebastiaan op eenen ironischen toon, »in geene twee jaren heb ik mij verder daarmede bezig gehouden." — Wij laten anderen deze zonderlinge woorden naar welgevallen verklaren. De hertogin van Beira heeft te Bordeaux onderscheiden toilet benoodigdheden doen koopen; het schijnt dat zij in den haast der vlugt slechts de kleederen heeft medegenomen, welke zij aan het lijf droeg.

Te Langon tijdens het verwisselen van paarden wierpen eenige carlisten zich voor Don Carlos neder en kusten hem de hand. De pretendent scheen die hulde met de grootste onverschilligheid te ontvangen.

Publicke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Woensdag, 6 November 1839.

1°. Het ERF, gelegen aan de *Maagdenstraat*, (achter de Luthersche Kerk), La. C. No. 84. — *f 555*. — J. P. C. van de Lande nom. ux.

2°. Het ERF, gelegen als voren, La. C. No. 83. — *f 315*. — David Alberga.

Door den Vendumeester S. F. FLU.

Maandag, 11 November 1839.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de *Heerenstraat*, La. B. No. 87, aankomende W. C. Grunberg c. s. — *f 3000*. — *Opgehouden*.

ADVERTENTIËN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 8sten dezer, het Schip *Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, van Amsterdam, hebbende 38 dagen reis.

Idem, de Engelsche Sloep *Sylph*, Kapt. J. G. Caple, van Berbice, hebbende 8 dagen reis.

Den 9den, het Schip *Sophia Cecilia*, Kapt. J. C. Radeloff, van Amsterdam (laatstelijk van Cowes), hebbende 170 dagen reis.

Idem, het Schip *Harmonie*, Kapt. J. Addicks, van Amsterdam, hebbende 70 dagen reis; Passagier: de Minderjarige Karel Veldenaar.

Idem, het Schip *Julia*, Kapt. J. Hilbrands, van Amsterdam, hebbende 38 dagen reis; Passagiers: de WelEdele Gestrenge Heer C. F. van Casteren, benevens zijne twee Dochters, de Heer J. F. de Rooij en Dochter, en de Heer C. Reelfs.

Den 10den, Z. M. Oorlogs Brik *MERCUUR*, onder bevel van den Kapitein-Luitenant ter Zee KETJEN, komende van Texel, met 40 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, de Nd. Am. Brik *Creole*, Kapt. F. Nickerson, naar Boston; lading: 255 vaten Melasse.

Den 11den, het Schip *Maria*, Kapt. S. J. Rotgans Jz., naar Amsterdam, lading: 236 vaten Suiker.

Den 12den, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. J. Blacgrove, naar Demerary.

UITGEZEILD.

Den 12den dezer, Z. M. Brik van Oorlog *DE WINDHOND*, gecommandeerd door den Kapitein-Luitenant ter Zee J. W. KIST, naar Curaçao.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 16den Augustus, het Schip *Heppens*, Kapt. G. D. Swart. — Van hier.

IN HELLEVOETSLUIS.

Den 18den September, het Schip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut. — Van hier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.